

Kyrkjelydsblad for Arna

Nr. 1
febr. 1975
8. årgang.

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Utgjevar: Sokneråda i Arna
Redaktør: Helge Hitland, Indre Arna
Redaksjonsnemd: Ingvar Fykse, Harald Haugsvær, Knut Brakestad
Forretningsfører: Monrad Ulveseter, Indre Arna.
Bladpengar: kr. 15. Postgiro 310444
Dagens Trykkeri, Bergen

ARNA PRESTEGJELD

Prestekontoret Indre Arna:

Kontortid: Tirsdag, onsdag, fredag kl. 10—1130.
Torsdag kl. 1730—1900. Tlf. 240400.

Prestekontoret Ytre Arna:

Kontortid: Torsdag kl. 1730—1900 fredag 10—1130. Tlf. 241325.

Arna kyrkjelyd sin dagheim, Indre Arna, Tlf. 241245.

Adresser:

Fung. sokneprest Ingvar Fykse, Gamlevn. 8, Ytre Arna.
Tlf. 241325.

Fung. res. kap. Helge Hitland, Høgatun 16 a, Indre Arna.
Tlf. 240965.

Diakonklokkar Åge Clausen, Stølsvn. 96 d, Indre Arna.
Tlf. 240342.

Treffes på prestekontoret tirsdag 1800—1900. Torsdag 1100—1230.
Klokkar Per Sæle, Skulevn. 10, Ytre Arna. Tlf. 241310.

Organist Solveig Tesdal, Stølsvn. 25, Indre Arne. Tlf. 241606.

Organist Machael Knutsen, Tyrivn. 20, Eidsvåg. Tlf. 256348.

Kyrkjetenar Monrad Ulveseter, Stølsvn. 15, Indre Arna.

Treffes i Borgstova, tlf. 240739 torsdag og torsdag 17.00—18.00.

Onsdag og fredag 1000—1100.

Kyrkjetenar Eirik Arne, Peder Jepsensvn. 28, Ytre Arna.
Tlf. 241230.

Oppsynsmann for kyrkjegardane i Arna, Emil Dalseth, Indre Arna, tlf. 240569, kontortid mandag—fredag kl. 1200—1300.

Soknerådsformann i Arna: Ingmar Ljones, Stølsvn. 111 a.
Tlf. 241594.

Soknerådsformann i Ytre Arna: Knut Brakestad, Johan Gongvedsv. 16. Tlf. 241135.

Å TRO ER Å KOMME

«Jeg har ikke sterk nok tro!» Dette er en setning som jeg har møtt ofte. Det har vært i tale med kristne som venter på bønesvar/helbredelse, eller fra andre som er kalt av Jesus til frelse, men som forholder seg avventende.

Men tro i kristen mening av ordet er noe annet enn å tenke fromt og rett om Jesus og kristendommen. Tro er en handling. Tro er et forhold til Jesus. Tro er å vende seg bort fra seg selv — til Jesus. Vende seg bort fra ens egen avmakt — iberegnet mangel på tro — til Ham som er kraftens og troens kilde.

Å tro det er å legge
seg ned ved korsets fot
og begge armer strekke
vår Herre Krist imot.

Å tro det er å slippe
sin egen herlighet
og fly til nådens klippe,
til Jesu kjærlighet.

Tros mannen Abraham fikk bud fra Gud om å reise bort fra Ur, hjembyen sin, og sine fedre, for å dra til det land Gud ville gi ham. Gud knyttet også til et løfte om velsignelse for Abraham og hans ætt. At Abraham trodde Gud viste han ved at han brøt opp fra farshuset og drog ut på Guds løfter. Det er i det hele ikke spørsmål om hvilke tanker han gjør seg i denne anledning, om han var skråsikker på Guds løfter eller ikke.

Vi også har fått bud fra Gud om å bryte opp for å dra mot det «land» han vil gi oss. Vi som alle er uforstandige, som ikke søker Gud, og som ikke gjør noe godt. (Rom. 3.11—12). Vi har fått løfte om å bli arvinger til hans rike og få del i hans velsignelse og bli Guds barn. (Joh. 1.12). Løftet er gitt til dem som tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige — til dem som tror på Jesus.

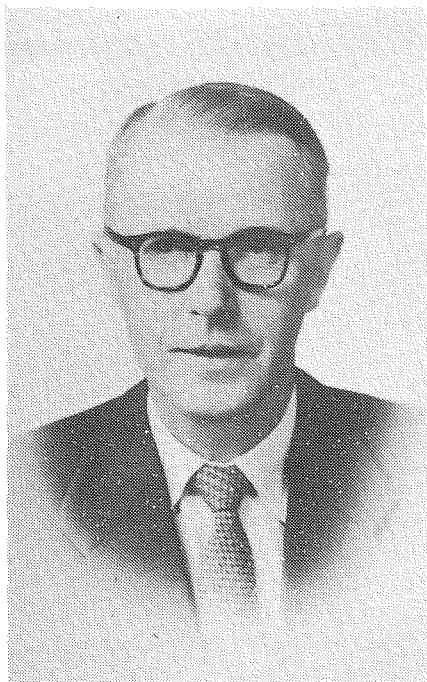
Det spør om du tar ham på ordet og kommer til ham med din synd!

Det spør om du kommer.

Å tro det er å hvile
på hans fullbrakte verk
at døden kunne smile,
i sorgen være sterk.

Ove Skjoldal

Musikk og salmesongen til Guds ære!

Den nye organisten i Ytre Arna heiter Michael Knutsen. Han er født i Sandnes. Sidan har han i sine tidlegare år budd både i Namsos, i Sogndal og siste i Trondheim før han kom til Åsane og slo seg ned i Eidsvåg.

At den nye organisten vår også er utdanna tekstilingeniør, var meir enn vi visste. Men vi fann ut at det måtte i grunnen passe godt, her i tekstilstaden Ytre Arna.

Organiststillinga tok han over første søndag i advent (1. des.) i fjor.

Etter ei gudsteneste sit vi i prestesakristiet for å få oss ein liten prat med han.

— Kvifor hadde du hug til å bli organist i Ytre Arna?

— Eg har i grunnen kjent meg knytt til Ytre Arna. Eg har vore her mange gonger og har mange kjende her. Kanskje kan eg også få leggja til at far min har arbeidd ved Arne Fabrikker. Han tok og del i musikklivet på staden og var med i eit orkester her.

Elles hadde eg hug til å bli organist i ei kyrkje med «skikkeleg» orgel. I kapellet St. Olav gav ikkje instrumentet dei muligeheiter for organisten som eit ordentleg kyrkjeorgel, slik som f.eks. dette.

— Når begynte du som organist?

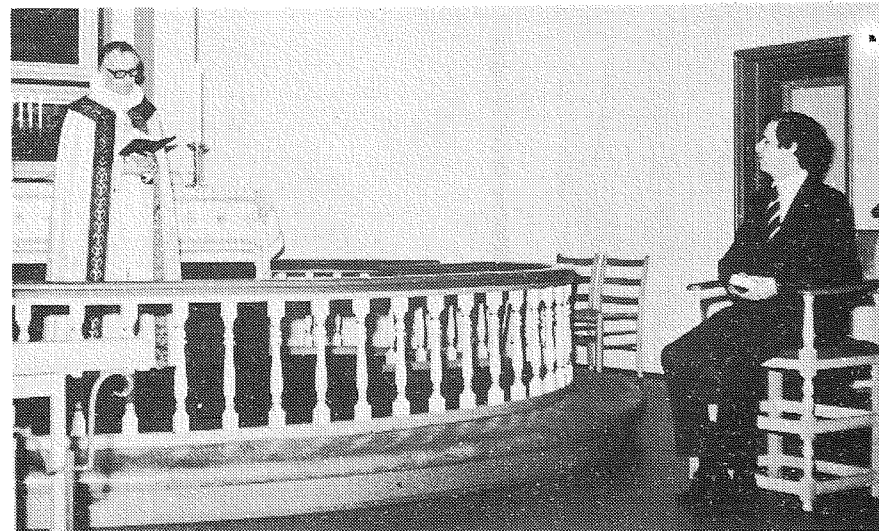
— Spelt har eg gjort lenge, og musikk har eg alltid vore interessert i. Men først i 1955 tok eg organisteksamen. Eg arbeidde som tekstilingeniør ved Eidsvåg Fabrikker til den blei nedlagt. Så vart det meir og meir orgelet som tok over. I St. Olav har eg vore tilsett sidan 1960, og frå hausten 1972 har eg også vore organist ved Møllendal kapell i Bergen. Denne stillinga skal eg framleis ha ved sida av stillinga her i Ytre Arna, som jo er ei deltidstilling.

— Korleis ser du på oppgåva å vere organist i ei kyrkje?

— Personlig ser og opplever eg det som ei tenesta i Guds rike. Eg ynskjer å vere med å gje noko gjennom det språket musikken talar. Musikken og salmesongen er ein del av gudstenesta. Og alt skal verke saman mot det eine målet: At det skal vere til oppbygging for kyrkjelyden og til Guds ære.

Vi ynskjer Michael Knutsen signing i tenesta og voner han vil trivast mellom oss her.

EG ER KOMEN FOR Å HJELPE

— Kvifor ser vi aldri ein i rullestol i kyrkja? Kan det vera vi kristne som stengjer for dei? Mange menneske vert sett utanfor det sosiale samhaldet fordi dei er onnorleis. Dette er ei lidning i tillegg til deira handicap. Kva har vi gjort for å hjelpa desse ofte ulukkelege menneska? Har vi invitert dei med til kyrkja eller heim til oss? Har vi verkeleg skjona Jesus som seier: «Det er ikkje dei friske som treng lækjar, men dei som har det vondt»? Som kristne skal vi vere med å kanalisere Jesu kjærleik og omsorg til alle menneske. Då må dei inkluderast i vårt fellesskap både det åndelege og sosiale.

Det er den nye diakonen vår, Åge Clausen som kjem med desse tankevekkjande utsagna. Vi sit nede i den gamle prestegarden, der han har sitt kontor og talar saman. Åge Clausen er Åsanegut, nærare bestemt frå Breistein. Han har fått utdanninga si på Diakonhjemmet i Oslo. Han er utdanna både som sjukepleiar og sosionom.

— Korleis vil du leggja opp arbeidet ditt her i kyrkjelyden?

— Målet mitt er å få engasjert den einskilde i kyrkjelyden i det diakonale arbeidet. Som kristen har vi eit serleg ansvar for våre medmenneske. Vi er av Jesus kalla til å ha omsorg for kvarandre. Trua skal visa seg i aktiv teneste. Der som eg kunne få vere ein inspirator både for unge og eldre, ville eg vore takksam.

— Kan du peike på konkrete oppgåver?

— Tenk berre på alle dei som har bilar. Dei burde sjå det som ei Guds gåve at dei har bil og slik stille den i Guds teneste. Dei kunne køyre gamle og sjuke til og frå gudstenesta. Det er heilt sikkert mange som sit rundt om i heimane og ikkje kjem seg til kyrkje fordi dei er dårlege til beins. Tenk berre etter kven du har i nabolaget. Kanskje du på laurdag skulle stikke bortom og spørje om dei ville til kyrkje i morgon.

over til s. 6

BARNELÆRDOM FOR VOKSNE

Vi starter i dette nummeret en ny serie som vi har kalt «Barnelærdom for voksne». Akademilektor Leif Michelsen vil her gi oss en enkel innføring i den kristne tro. I en tid med stor forvirring når det gjelder den rette lære, er det nødvendig at vi blir klar over hva vår kirke lærer.

Den kristne trosbekjennelse begynner med Gud. Skal troen ha noen mulighet hos oss, må vi slutte med å kretse om oss selv til alle tider og feste øynene på noe som er større enn oss og vårt eget. Vi må lære å begynne med Gud.

Trosbekjennelsen har, allerede i den korte setnings-delen vi har siteret, sagt to ting om Gud. Ved å bruke ordet Gud om ham, har vi bekjent den avstand som det er mellom oss og ham. Ved å kalle ham Far, har vi gitt uttrykk for hvor nær han er hver eneste en av oss.

Begge disse dype tanker må ha en plass i vårt trosliv. Gud er annerledes. Hans veier er ikke våre. Han er i himmelen og vi på jorden. Hos ham finnes renhet og hellighet — hos oss synd og hjelpeløshet. Dette må vi lære, så vi ikke forsøker å ta Guds plass og spille hans rolle i verden. Vi må lære å takke for at Han er Gud og ikke vi. Vi må lære å gi Gud rett. I alt sunt trosliv — om det er aldri så meget preget av samfunn og fortrolighet med Gud — skal denne avstand respekteres.

Men avstanden sier ikke alt. Den Gud som er mye større enn oss, er vår Far. Både Det gamle og Det nye testamente bruker dette bilde for å si oss noe om Guds sinnelag. Gud er vår Far fordi han er skaper. Vi fikk livet i gave av ham. Det ligger et moment av autoritet i fars-

overgang fra s. 5

Eg trur mange ville takke ja til eit slikt tilbod —.

No gløder vår kjære diakon. Dette

navnet. Det kaller på lydigheten. Men det er ikke først og fremst Guds autoritet og lydighetskravet som knyttes til navnet i Guds ord. Det er Guds godhet, hans uoppslitelige omsorg for oss, hans vilje til å tilgi «Som en far forbarmer seg over sine barn, forbarmer Herren seg over dem som frykter ham». Salme 103,13. Vår Far i himmelen ser hva vi trenger til og gir oss det, Mt. 6,32.

Det har han framfor alt vist da han ga oss Jesus, sin egen Sønn. Rom. 8,32 og Joh. 3,16. Egentlig har nemlig navnet Gud Fader i den første artikkel ingen mening om det ikke blir sett i sammenheng med ordene «Guds enbårne Sønn, vår Herre» i den annen trosartikkel. Gud er «Gud Fader», fordi han ga oss Jesus, Sønnen. Der er en dyp sammenheng her. Guds godhet og barmhjertighet kan nok i noen grad oppleves i skaperverket, i alt det Gud gir oss til legem og sjel gjennom naturen. Men ingen kan fullt ut kjenne Guds godhet og barmhjertighet, hans fars-hjerte, uten å ta imot den egentlige gave: Sønnen Jesus Kristus, som er gitt for oss. Den som ikke «kjenner Sønnen», kjenner heller ikke Faderen, Mt. 11,27. Det er i sin Sønn Jesus, Gud Fader forbarmer seg over oss og gir oss det vi virkelig trenger: syndenes forlatelse. Ved troen på Jesus blir vi Guds barn og lærer Gud, får Far, å kjenne. **Leif Michelsen**

er tydeleg noko som han brenn for.

— Tenk om folk meir kunne sjå stort på denne tenesta. Sundagen over til s. 7

LET BANKER PÅ DØREN

Vi har vel noen hver av oss opplevd å få besøk av Jehovas vitner. Det er vel også mange som er blitt imponert over den iver de viser. Når rett skal sies, er de iherdige. Men det har sammenheng med samfunnets krav om at alle medlemmene skal spre propaganda.

Nå vil vi peke på noen grunner til at vår kirke tar avstand fra dem. For det første så ønsker denne bevegelsen å kneble den kristne kirke. De mener at det er kun de som sitter inne med denne fulle sannhet.

Noe av det som kanskje særpreger dem mest, når de går rundt på dørene, er denne løsrevne bruken av bibelsitater. Uten å se på sammenhengen de ymse bibelvers står i, plukker de dem ut og setter dem inn i sitt eget system. Alle som har lest litt i Bibelen vet at en slik bruk av Bibelen må ende galt. Å plukke ut de sannheter som måtte passe, høver dårlig med vår kirkes tolkningsprinsipp: De uklare bibelvers må tolkes ut fra de klare. Bibelen må leses og tolkes ut fra hovedsaken, nemlig at Jesus Kristus er Guds Sønn og vil være vår Frelser. Johs. 20,31, 2. Tim. 3,14—17. Jehovas vitner er mer opptatt av de «spennende» trekk i vår Bibel som ikke har med vår frelse å gjøre, ikke minst spekulative regnestykker om de

overgang fra s. 6

har jo alltid vore samlingsdagen for den kristne kyrkjelyden. Denne dagen kom dei saman for å be til Gud og for å lovprisa han. Var det ikkje naturleg at så mange som mogeleg fekk oppleve dette samfunnet omkring Guds ord. Hadde vi sett dette klart hadde det vorte mykje meir liv over gudstenesta også. Det må vere noko i vegen med vår kristne tru, når vi ikkje ser at vi treng dette fellesskapet.

siste tider. De er mer opptatt av tidspunktet for ting de tror vil skjenn de er opptatt av Ham som skal komme.

Slik blir bisak til hovedsak.

Når det gjelder Bibelens lære om den treenige Gud, bortforklarer de den. De vil ikke bøye seg for dette guddommelige under og mysterium. Alle kristene kirker har denne lære felles. Jehovas vitner prøver å bortforklare dette med en firkan-tet logikk som ikke holder mål. De sier nei til troen på Kristus som Guds sønn — som alle kristne kirkesamfunn deler. Den Hellige Ånd har heller ikke plass i deres lære. Og uten den hellige Ånd sier Bibelen, kan vi ikke søke Gud og komme til tro på Jesus.

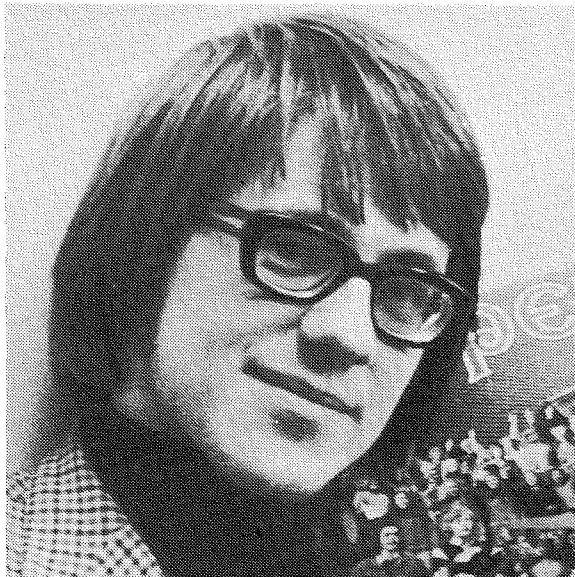
Til slutt kan en nevne at de lærer at skal Gud bli tilbedt på en rett måte, må han nevnes med navnet Jehova. Det er egentlig en feilslusning av det gamle jødiske gudsnamnet Jahve. Vårt nye testamente kjenner ingen slike gudsnamn. Jesus bruker det ikke. Han lærer oss til å bruke navnet «Far» når vi ber.

Som kristen kirke vil vi samarbeide med alle som bekjenner seg til Jesus Kristus som Guds sønn og vår frelser. Det er grunnleggende i vår kristne tro.

Helge Hitland

— Er det andre ting som kan gjerast for å styrkje fellesskapet mellom oss?

— Kanskje det burde bli ei fast ordning med kyrkjekaffi. Eg trur vi skal sjå stort på bordfellesskapet. Eg trur det er mange menneske i Arna som har gått til kyrkjes i lang tid utan å verta kjent med nokon. Ingen har snakka til dei. Vi skulle jo vere ein stor søskenflokk. Men det er ikkje over til side 10

**RUNE
LARSEN:**

Slik ble jeg kristen

Rune Larsen, kjent fra flere Gospel-programmer i TV, og leder for det store ungdomskoret GOSPEL i Biskopshavn menighet i Bergen, og nå ungdomsarbeider i Trondheim, forteller i boken "Jeg fant en ny veg", om hvordan han ble kristen. Det virkelige gjennombruddet hadde han på en ungdomssamling på et leirsted. Romkameraten fikk stor betydning for hans personlige avgjørelse.

Rune Larsen forteller: Samtalene våre betydde et vendepunkt for meg. Fyren i nabosengen snakket nemlig om Jesus, mens jeg snakket om kristendom.

Jeg snakket om alle de kristne som ikke oppførte seg som kristne, mens han snakket om en tommermann fra Nasaret. Langsamt gikk det opp for meg at jeg aldri hadde vært i nærheten av Jesus. Jeg hadde ofte bedt til Gud, men dette med Jesus hadde jeg aldri forstått noe av. Visst var han et fantastisk menneske, et religiøst geni, men Guds sønn født av en jomfru... Nei, det var for sterkt. Og likevel, det var noe der. Enten var han en genial løgner, eller så talte han sant. Og dersom han talte sant? Plutselig var det som om det begynte å arbeide noe i meg. Tenk om det er sant!

Jeg fant meg plutselig i det dilemma at jeg var i ferd med å avvise noe jeg ikke visste hva var. Hvordan kunne jeg vite om Jesus kunne forandre menneskers liv, jeg som aldri hadde gått til ham og bedt ham forandre mitt liv. I

dette øyeblikket bestemte jeg meg for å ta en sjanse, en sjanse på at dette med Jesus var sant. Dagen etter skulle det være nattverd, og jeg aktet å gjøre mitt standpunkt kjent, jo før jo heller. Da kvelden kom, ba jeg Jesus om å hjelpe meg. Jeg knelte ned ved fotenden på sengen og foldet hendene. Hver gang det gikk noen på gangen romsterte jeg vilt under dynen for å gi inntrykk av at jeg lette etter noe. Å bli "oppdaget" i bønn var jo pinlig! Så gikk jeg til alters, fikk det lille kjeksstykket og de få dråpene med vin – og gikk ned igjen uten å føle noe som helst. Jeg hadde trodd at jeg skulle bli gjennomsvoret med en varme og glede og at jeg skulle høre Jesu stemme, men ingen ting hendte. Det eneste jeg tenkte på da jeg gikk ned, var at jeg hadde holdt begeret opp ned, slik at presten måtte be meg snu det. Pinlig! Fra

tidligere kirkebesøk hadde jeg ofte hørt at det var om å gjøre å "møte Jesus". Det ble aldri presisert på hvilken måte dette møtet skulle arte seg. Jeg ventet halvt på en liten åpenbaring, men den kom ikke. Så da jeg gikk ned fra min første altergang, følte jeg meg mest som en hykler. Men det fikk ikke hjelpe. Jeg hadde bestemt meg for å bli en kristen, og dette skulle holde: JEG skulle klare det. (Lenger var jeg ikke kommet.)

På vitnemøtet om kvelden bekjente jeg meg som en kristen. Nå når alle visste det, ville det bli en æressak å fortsatt være det når jeg kom tilbake til byen. Og takk for det! Det var nemlig svært vanskelig å komme tilbake til mitt gamle miljø og være kristen. Det resulterte til sist i et brudd, og jeg begynte å søke kristne miljøer. Jeg følte jeg måtte ha hjelp for i det hele tatt å overleve. I et

halvt år gikk jeg mer eller mindre og innbilte meg at jeg var kristen. Det var som å melde seg inn i en fotballklubb og ikke kunne spille fotball. Fra det øyeblikket du har meldt deg inn, og moter opp på den første treningen, er du likevel en fotballspiller. Du kan være så darlig du bare vil, poenget er at du alltid kommer inn i klubblokalene for å trene. Moter du flittig opp på treningen, blir du med tiden en bedre fotballspiller enn du er i dag, og det var trøsten min. Her var det om å gjøre å finne et kristent treningsprogram og sette i gang. Feilen jeg gjorde, og som nesten hadde brent meg ut, var at det var jeg som skulle klare dette her. Hva kunne jeg gjøre for å bli kristen? Når jeg tenker på det nå, ser jeg for meg den rike unge mannen som kommer til Jesus og stiller det samme spørsmålet: Mester hva kan JEG gjøre for

å arve evig liv?

Det er intet vi kan gjøre! Jesus har nemlig gjort det som skal til. Han har gjort alt det vi skulle ha gjort. Han har til og med sonet den straffen vi egentlig skulle hatt fordi vi ikke adlød Guds lov.

Det er Jesus som har kvalifisert oss til et evig liv.

Dette gikk sakte men sikkert opp for meg. "Å tro det er å hvile på hans fullbrakte verk." Jeg skulle altså bare slappe av – i Jesu navn. Det kunne kanskje virke litt makelig, men jeg oppdaget jo også etter hvert at det langt fra var makelig i ordets "late" betydning. Nå begynte jeg nemlig å be Jesus om å komme inn i mitt liv, i hjertet mitt. Jeg ba om at han måtte overta ledelsen, selv om jeg også måtte be om tilgivelse for at jeg som regel overtok roret selv når det passet seg slik. Jeg kjempet

over til s. 10

Bilen i Guds tjeneste!

Er du så heldig å ha bil? Både du og din familie har sikkert hatt mye glede av den. Men har du tenkt over at du med din bil kan være med å glede andre også?

Rundt om i Arna menighet sitter det mange gamle og syke. De har lyst til å komme til kirken søndag, men alt er blitt så tungvindt for dem. Enn om du av og til kjørte noen til kirken. Kanskje du kan tenke deg

noen i strøket der du bor og ta ansvaret for at de kommer seg til gudstjenesten. Tenk om vi mer kunne se på bilen som en gave Gud har gitt oss. Og alle Guds gaver gjelder det av vi forvalter på en rett måte. Det gjelder for oss alle at vi er tro på en plass Gud har satt oss. Kanskje vi skulle begynne å tenke etter hvordan vi kan bruke bilen i Guds tjeneste.

Heh

overgang fra s. 9

hardt det første halvåret. Kampen sto mellom Gud og Satan, og jeg var arenaen hvor det hele foregikk. Det var egentlig en ulik kamp, for i det miljøet jeg vanket hadde Satan de beste kortene på hånden. Gud ga meg derfor en oppgave for hans rike og plasserte meg som leder for et ungdomskor i Bergen. Det vil si at det eksisterte ikke så mye som en duett da jeg begynte, og alt som het ungdomsarbeid hørte historien til i menigheten. Presten var imidlertid positiv, og da jeg følte dette som et Guds kall, satte jeg i gang. Det kom 20 stykker den første gangen. Neste gang var antallet doblet.

overgang fra s. 7

kje ein god søskenflokk når nokon vert ståande utanfor og ikkje får kontakt.

— Skulle vi berre sitje og prate saman på ein slik tilstelling?

— Er det noko gale med det då. Vi treng å leve saman som vanlege menneske, der vi kler av oss den maska vi stort sett pyntar oss med. Vi kunne også samtale om preika vi hørde i kyrkja. Det ville vere rart dersom det ikkje var noko å snakke om frå den.

— Dette blir mykje sundagsarbeid. Du har vel tenkt å gjere noko midt i veka også?

— Eg har ikkje fått inntrykk av at det går an å verta arbeidslaus

De kom bare nedom kirken for å «myse». Ingen av dem hadde vært medlem i noen kristen ungdomsklubb tidligere, og noen var litt skeptiske til hele opplegget. Hva var det så kirken forsøkte å lokke med? Men skepsis seg unna for entusiasme og snart var GOSPEL et innarbeidet begrep i det kristne ungdomsarbeidet, og plutselig hadde jeg fått en dyktig medarbeider, et etablert pop-band, gratis oppholdssted, og et meget velvillig menighetsråd. I løpet av en måned var antallet steget til 100.

(Fra «Jeg fant en veg», Luther Forlag).

her i Arna. Eg vil satse mykje på å vere med å skape levelege miljø her. Vårt samfunn skaper mange problem. Folk har det ofte vondt. Dei manglar nokon å snakke med og nokon som er villige til å lytte til dei og deira problem. Kanskje eg kunne få vere ei hjelp for desse.

Eg ynskjer å koma i kontakt med einslege eller familiar som kjenner behov for å snakka med nokon. No kjenner eg ikkje så mange. Men er det nokon som vil ha hjelp, kan dei koma til meg på kontoret eller kontakta meg slik at eg kan koma heim til dei. Eg er til for å hjelpe. Det er difor eg er komen til Arna.

Heh

Familieside

Arna sokn

DØYPTE:

- 24/11 Øystein, for.: Tobias Birketveit — Reidun Karin, f. Bjørnevoll.
24/11 Karl Gerhard, for.: Johan Asbjørn Longvastøl—Anne Karin, f. Djønne.
24/11 Elin, for.: Mons Låstad—Reidun Bjarnhild, f. Kvingedal.
24/11 Jannike, for.: Jan Gunnar Tufteland—Svanhild, f. Dyngeland.
24/11 Malin, for.: Reidar Wærdahl—Britt Karin, f. Kallekleiv.
30/11 Anne Kristine, for.: Gunnar Sæther—Helga Kristine, f. Bjørø.
30/11 Monica, for.: Arnstein Johannes Gjerde—Karen Margrethe, f. Hernes.
30/11 Trond, for.: Odd Arnold Listøl—Annlaug, f. Thomassen.
30/11 Remi Kenneth, for.: Geir Askeland—Marit Signe, f. Larsen.
14/12 Elisabeth, for.: Heinz Joachim Haude—Gerche Elizabeth, f. Stephansen.
15/12 Vibecke, for.: Olaf Jacobsen—Unni Astrid, f. Gatland.
22/12 Stig, for.: Ole Magne Fosse—Ingunn Irene, f. Bjørsvik.
26/12 Curt-Adler, for.: Rolf Nordbø—Irene, f. Kvernenes.
29/12 Line Renate, for.: Helge Helgesen—Randi Marion, f. Trefall.
29/12 Arild, for.: Atle Reidar Rød—Torhild, f. Bauer.
29/12 Magne, for.: Yngve Bjarte Anthun—Björgfrid, f. Tyssen.

VIGDE:

- 30/11 Øyvind Bergo og Ingrid Vevle.
7/12 Geir Erdal og Karen Johanne Berge.
28/12 Audun Magne Stølås og Bjørg Marit Borge.
6/1 Jan Tore Brunborg og Bente Anita Pettersen.

AVLIDNE:

- 25/11 Birgit Johanne Ekse, f. 1923.
28/11 Samuel Trengereid, f. 1903.
29/11 Andreas Andersen, f. 1897.
1/12 Brita Sæle, f. 1890.
4/12 Bjørn Åge Westrum, f. 1972.
4/12 Øystein Westrum, f. 1973.
10/12 Peder Mikkelsen, f. 1894.
8/1 Elias Bratland, f. 1906.
11/1 Astrid Marie Tørud, f. 1904.

Ytre Arna

DØYPTE:

- 24/11 Elin, for.: Norvald Kleppe—Ragnhild, f. Endresen.
24/11 Hege, for.: Magne Mikal Hjortland—Else, f. Nyheim.
24/11 Birthe, for.: Finn Olav Thuesen—Turid, f. Mathiesen.
7/12 Tina, for.: Arvid Jarle Berland—Sissel Torild, f. Steinsland.
(Arna)

Familieside

22/12 Morten, for.: Åge Otto Nybakk—Rita Alice, f. Thomsen (Arna)
25/12 Frode, for.: Tor Nævdal—Eva Marie, f. Knutsen.
25/12 Hårek, for.: Are Odmar Lysberg—Kari, f. Augestad.
25/12 Jorunn Merete, for.: Atle Kyte—Torill, f. Olsen.
28/12 Bente, for.: Norvald Norvik—Laila Annie, f. Jensen.
28/12 Sylvelin, for.: Otto Aadland—Gerd Oddrun, f. Elvik.
28/12 Ragnhild, for.: Rune Frantzen—Anne Synnøve, f. Tafjord.

VIGDE:

7/12 Eirik Mæland og Liv Selbak.
14/12 Knut Halland og Janne Marion Aasen.
14/12 Vidar Olav Borge og Anny Johanne Teimann.
28/12 Nils Steinar Blindheim og Gunvor Kristin Nilsen.

AVLIDNE:

29/11 Marie Litsheim, f. 1903.

KONFIRMASJON 1975

ARNA KYRKJE:

Søndag 27. april kl. 1100: Konfirmasjon for Lone krins, Trengereid/
Risnes/Romslo.

Søndag 4. mai kl. 1000 NB: Konfirmasjon for Indre Arna - Arnatveit.
kl. 1200 NB: Konfirmasjon for Tunes, Garnes, Seimsmark.

YTRE ARNA KYRKJE:

Søndag 4. mai kl. 1100: Konfirmasjon for Ytre Arna.

Søndag 4. mai blir det 2 konfirmasjonar i Arna kyrkje. Dette er nytt i år. Tilsammen er det ca. 100 konfirmantar den dagen. Det er då høveleg med 2 flokkar. Då reknar vi med at både slekt og vener vil få plass i kyrkja.

ARNA PRESTEGJELD

— utdrag av årsstatistikken

Gudstenester, ordinære	90
Gudstenester, ekstraordinære	65
Fødte	203
Døypte	218
Konfirmerte	184
Ekteskap ved kyrkjeleg vigsel	57
Nattverdsgjester	1852
Jordfeste	61
Utmelde av kyrkja	12
Innkome ved offer og kollekt i kyrkjene	kr. 62.519,94

I MIN FORRETNING

finn De gaver til bryllup, konfirmasjon
og barnedåp

5260 INDRE ARNA — TLF. 24 04 96

Espeland Begravelsesbyrå

Telefon 240808

Begravelser og bisettelser ordnes
Transport med egen bil
Annonser, sanger, sløyfer
Monumenter besørger oppsatt

Espeland Gartneri

Telefon 240809

Blomsterforretning
Hagesenter
Kransebinderi

Vår mann i Arna

KÅRE FYLLINGEN

har forsikring som yrke. Han kan alt i forsikring,
og står til tjeneste med råd og veiledning.

Storebrand og Idun

Postboks 162, 5230 Espeland — Telefon 241532

SKAL DET VERA

markiser, persienner og rullegardiner i mange vakre fargar,
så vend Dykk til meg. Eg har også flaggstenger, skyvestigar,
enkle stigar med flate trinn og kletørkestativ som eg sel di-
rekte frå fabrikk. Difor rimelege prisar.

Ring meg, og eg kjem og tek mål og gjev pris.

Magnus Borge

5233 Haukeland — Telefon 24 00 21

La oss snakke forsikring sammen!

Du vet hva du trenger av trygghet.
Vi kan si deg hvorledes du best kan få det.
Velkommen til en hyggelig prat
omkring dine personlige forsikringsproblemer.

INSPEKTØR GUNNAR JACOBSEN

FORSIKRINGSAKTIESELSKAPET

VESTA

LIVSFORSIKRINGSELSKAPET

HYGGE

Herredshuset, Indre Arna — Telefon 240700

Solstrands Blomsterforretning

Hollendergt. 4, tlf. 232050

Solstrand Begravelsesbyrå

Herm. Fossgt. 11, tlf. 232050

Alltid til tjeneste

VESTLANDSBANKEN

Banken i Arna — for Arna-folk,
der alle kundar, store som små,
er hjarteleg velkomne.

VESTLANDSBANKEN, avd. Arna

ALLE VET

at vi selger nyere utvalgte vogner. Prøv hos oss
De også. Vi gir god service.

KVERSØY BILFORRETNING

Telefon 24 00 17 — 24 08 45

Velkommen til kyrkje

- 9/2 Arna: Fung. sokneprest Fykse. Barnevakt.
Ytre Arna: Fung. res. kap. Hitland.
- 16/2 Arna: Familiegudsteneste ved fung. sokneprest Fykse.
Offer til Norsk Lærerakademi.
Ytre Arna: Familiegudsteneste ved fung. res. kap. Hitland.
Offer til Norsk Lærerakademi.
- Trengerid: Kl. 1800 v/fung. sokneprest Fykse. Nattverd.
Arna: Kl. 1900 ungdomsgudsteneste v/fung. res. kap. Hitland.
- 23/2 Arna: Fung. res. kap. Hitland og kateket Haugsvær.
- 2/3 Arna: Fung. sokneprest Fykse. Nattverd. Barnevakt.
Buss frå Romslo og frå Rolland 1015.
- 5/3 Arna: Kl. 1930: Fastegudsteneste v/Fykse.
Ytre Arna: Kl. 1930: Fastegudsteneste v/Hitland.
- 9/3 Arna: Fung. res. kap. Hitland. Barnevakt.
Ytre Arna: Fung. sokneprest Fykse. Nattverd.
- 12/3 Kl. 1900: Pasjonsgudsteneste v/Fykse.
- 16/3 Arna: Fung. res. kap. Hitland. Barnevakt.
Ytre Arna: Fung. sokneprest Fykse.
- 19/3 Kl. 1930: Pasjonsgudsteneste v/Hitland og Haugsvær.
- 23/3 Arna: Fung. res. kap. Hitland.
Ytre Arna: Fung. sokneprest Fykse.

Velkommen til Unge Hjem

Arna unge hjem:

«Vekst og ressurser i ekteskapet».
Ass. overlege Atle Roness.
Onsdag 12. mars kl. 2000.
Ådnamarka skole.

Haukeland unge hjem:

Film: Far hvor er du? Samtale om
farsrollen. Studiesekr. Håland.
Onsdag 26. februar kl. 1900.
Sted: Haukeland gamle skole.